

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 53/15
V Lucemburku dne 12. května 2015

Rozsudek ve věci T-51/14
Česká republika v. Komise

Mléčný tuk nazvaný „pomazánkové máslo“ nelze zapsat jako zaručenou tradiční specialitu

Nařízení o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin neumožňuje členskému státu obcházet pravidla pro obchodní označení stanovená jednotným nařízením o společné organizaci trhů.

Podle jednotného nařízení o společné organizaci trhů¹ mohou být pod názvem „máslo“ uváděny na trh pouze výrobky s obsahem mléčného tuku nejméně 80 %, avšak méně než 90 %, s obsahem vody nejvýše 16 % a s obsahem tukuprosté mléčné sušiny nejvýše 2 %. Toto pravidlo však neplatí pro označování výrobků, jejichž přesná povaha jasně vyplývá z tradičního používání. Výrobky, na které se tato výjimka vztahuje, jsou uvedeny na seznamu vyhotoveném Komisí.

„Pomazánkové máslo“ je výrobek podobný máslu používaný jako pomazánka, ale rovněž jako složka při výrobě jiných potravinářských výrobků. Tento výrobek, prodáváný zejména v České republice, má nejméně 31 % hmotnostních tuku, nejméně 42 % hmotnostních sušiny a obsah vody až 58 %.

V návaznosti na žalobu pro nesplnění povinnosti, v rámci které Komise vytýkala České republice, že povolila uvádění tohoto výrobku na trh pod označením „pomazánkové máslo“, Soudní dvůr konstatoval, že tento výrobek nelze kvalifikovat jako máslo, a tudíž jej nelze pod tímto označením prodávat. Konstatoval tedy nesplnění povinnosti ze strany České republiky².

Nicméně aby mohla pokračovat v používání označení „pomazánkové máslo“ pro dotčený výrobek, požádala Česká republika Komisi, aby jej uznala za „zaručenou tradiční specialitu“, jelikož měla za to, že kritéria stanovená jednotným nařízením o společné organizaci trhů se na ZTS nevztahují. Režim ZTS zavedený nařízením „o režimech jakosti“³ umožňuje zapsat mimo jiné potraviny produkované z tradičních surovin nebo tradičním způsobem produkce.

Komise žádost České republiky zamítla na základě toho, že zápis požadovaný tímto státem je v rozporu s jednotným nařízením o společné organizaci trhů.

Česká republika se u Tribunálu Evropské unie domáhala zrušení tohoto zamítavého rozhodnutí, a poukazovala přitom zejména na to, že tato dvě nařízení představují alternativní způsoby zápisu názvů zemědělských produktů, jelikož každé z nich má zajistit informovanost spotřebitelů o vlastnostech produktu na základě jeho názvu.

V rozsudku z dnešního dne Tribunál především konstatoval, že nařízení „o režimech jakosti“ výslovně stanoví, že jeho ustanovení nesmí bránit použití jednotného nařízení o společné organizaci trhů.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (Úř. věst. L 299, s. 1).

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. října 2012, Komise v. Česká republika (věci [C-37/11](#)), viz rovněž TZ [132/12](#).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, s. 1).

Tribunál dále připomněl, že výrobky, na které se vztahuje výjimka stanovená jednotným nařízením o společné organizaci trhů, jsou vyjmenovány v taxativním seznamu, který však „pomazánkové máslo“ neobsahuje. Tribunál v tomto ohledu konstatoval, že výjimku z ustanovení jednotného nařízení o společné organizaci trhů je možné použít pouze pro výrobky, jejichž skutečnou povahu nelze zaměnit s povahou výrobků, jejichž označení je tímto nařízením chráněno.

V tomto kontextu Tribunál zdůraznil, že kdyby bylo členskému státu umožněno využít režimu ZTS k obcházení ustanovení jednotného nařízení o společné organizaci trhů, narušilo by to sjednocení používání obchodních označení zemědělských produktů, a tedy cíl zachování hospodářské soutěže a ochrany spotřebitelů.

Tribunál dále poukázal na to, že nařízení „o režimech jakosti“ umožňuje použití označení zapsaného jako ZTS pouze pro výrobek splňující obchodní normy stanovené jednotným nařízením o společné organizaci trhů. Prvně uvedené nařízení, jehož cílem je pomáhat producentům tradičních produktů při prodeji jejich zboží a informování spotřebitelů o jeho tradiční povaze, totiž nezavádí systém obchodních norem, který by byl paralelní a alternativní k systému zavedenému jednotným nařízením o společné organizaci trhů.

Za těchto okolností **Tribunál žalobu podanou Českou republikou zamítl.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499